

Syyrin Sanomat 2013

Näkymä Neljän Tuulen Tuvasta. (Kuva: Matti Äärilä)

SISÄLLYS

TOIMITTAJALTA.....	3
HYVÄT SUKULAISET.....	4
SIHTEERIN PALLILTA.....	5
SUKUSEURA ESITTÄYTYY:	
SIRKKA VAINIO.....	6
ANTTI PAKULA.....	8
JANNE RAJALA.....	9
KYLLIKKI RAATIKAINEN.....	11
MATTI ÄÄRILÄ.....	12
ULLA VESANDER.....	13
MATTI SAARINEN	14
JUKKA KAHILA.....	16
SINI FABRE.....	18
MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN	
HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ.....	19
SUVUN UUSI PROFESSORI, HEINI-MARJA JÄRVINEN.....	21
TIE TOHTORIKSI.....	24
PIÄNT PRAAKKAMIST.....	26
MUUTAMISTA SUVUN SUKUNIMISTÄ.....	27
SUKUSEURA RETKEILI HANGOSSA.....	30
YSTÄVYYS ISOILLA KIRJAIMILLA.....	35
SYVRIN SUKUKOKOUS ESPOOSSA	
TARVASPÄÄN KAHVILAN MERISALISSA 1.9.2013.....	38
SUKUSEURAN HALLITUS 2011.....	41
MATILDA IHAMUOTILAN SÄÄTIÖN MYÖNTÄMÄT APURAHAT.....	42

TOIMITTAJALTA

Hyvä lukija,

Kuten moni teistä tietää, päätoimittaja on vaihtunut entisen päätoimittajan Ilkka Lindstedtin ja sukuseuran hallituksen taitavan suostuttelun jälkeen.

Olen Sini Fabre. Olen toiminut kielten opettajana viisi vuotta turkulaisessa yläkoulussa. Olen aina ollut kiinnostunut kielistä ja kirjoittamisesta.

Uudet kujeet ovat tuoneet tullessaan myös uusia haasteita. Olen oppinut paljon uutta suvustamme ja sukuseuran hallituksen jäsenistä, jotka ovat tämän lehden pääteema. Kun sukuhaaroja on näinkin monta, sukuseuran toiminta on entistäkin tärkeämpää. Mitä laajempi suku, sitä suurempi merkitys yhteenkuuluvuudella on. Se on samanaikaisesti kaukainen yhteys jonnekin menneeseen ja läheinen linkki nykyhetkeen. Jos haluaa lisää tietoa suvun eri haaroista, ne ovat nähtävillä Syyrin Sanomien Internet-sivuilla.

Kiitän entistä päätoimittajaa Ilkka Lindstedtiä korvaamattomasta avusta, ideanikkari Marja-Riitta Perttulaa loistavista ehdotuksista, koko sukuseuran hallitusta ja Matti Ihamuotilaa kannustamisesta. Kiitos myös kaikille kirjoittajille! Haluan kiittää myös koko suvun puolesta entistä päätoimittajaa Ilkkaa Lindstedtiä ansiokkaasta työstään ja antoisista lukuhetkistä, jotka hän on meille lukijoille suonut.

Huomioittehan, että lehden välissä on lomake jäsenmaksua varten. Sivulla 40-42 on kutsu sukukokoukseen. Erillistä kutsu ei lähetetä! Huomioikaa myös, että säätiö ei enää lähetä kaavakkeita apurahahakemuksiin, vaan ne on printattava sukuseuran nettisivuilta.

Hyviä lukuhetkiä!

Syyrin Sanomien toimittaja,

Sini Fabre

HYVÄT SUKULAISET

Olemme usein pohtineet, miksi Syyrin sukuseuran järjestämiin tapahtumiin osallistuu niin vähän suvun jäseniä. Monien sukuseurojen tapaan aktiivisimmat jäsenemme ovat keski-ään ylittäneitä, ja nuoria aktiivisia jäseniä on vain kourallinen.

Nuoret ja nuoret aikuiset tähyävät tulevaisuuteen. Opiskelu, perheen perustaminen ja asunnon hankkiminen ovat ajankohtaisia. Tässä vaiheessa suku mielletään vanhempien, sisarusten, isovanhempien, setien, tätien, serkkujen yhteisöksi. Avo- ja avioliiton myötä tutustutaan myös puolison vanhempiin ja lähisukulaisiin.

Laajempi käsitys suvusta ja suvun historiasta ei aina tunnu tärkeältä. Keski-ään myötä osataan myös kurkistaa menneisyyteen ja ymmärretään sukukin laajemmin. Omat lapset ovat muuttaneet pois kotoa, ja monet heräävät etsimään sukunsa juuria. Yksi sukeltaa arkistoihin, toinen palaa tonkimaan rajantakaisia tiluksiaan ja kolmas liittyy sukuseuraan. Kaikki ovat hyviä tapoja tutustua suvun historiaan ja menneisyyteen. Me keski-ikäiset ja vähän vanhemmatkin voisimme välittää lapsillemme sukumme tarinan.

Monissa kulttuureissa suullinen perintö on ollut ja on yhä ainoa tapa siirtää aineettomat arvot sukupolvelta toiselle. Vaikka Syyrin sukuseuran järjestämät sukukokoukset ja kesäretket eivät lukijasta tuntuisikaan ajankohtaisilta, on hyvä muistaa, että myös lapsemme vanhenevat ja aktivoituvat pohtimaan juuriaan jossain vaiheessa. Silloin on hyvä, jos linkki sukuseuraan on jo olemassa.

Suvussa on voimaa.

Jukka Kahila, sukuseuran puheenjohtaja

SIHTEERIN PALLILTA

Kädessäsi on uunituore Syyrin Sanomat, joka kertoo lukijalle suvun uusimmat tapahtumat. Lehti on uuden päätoimittajan Sini Fabren ensimmäinen toimittama.

Lehden mukana seuraa jäsenmaksukaavake, jolla voit suorittaa sukuseuran jäsenmaksusi. Yksin asuvalta 10 € ja perhejäsenmaksu 30 € / perhe. Muistathan maksuaessasi merkitä kaikkien perheenjäsenten nimet mukaan, niin saadaan suvun jäsenluettelo ajan tasalle. Toivottavasi muistat lähettää myös osoitteen- ja nimenmuutokset sihteerille.

Muistathan merkitä ”allakkaasi” 1.9.2013. Silloin suku kokoontuu Tarvaspään sukuseuran sääntömääräiseen vuosikokoukseen. Muista tulla mukaan tähän seuran tärkeimpään tilaisuuteen! Kokouksen jälkeen tutustumme Gallén-Kallelan museoon. Tarkemmat tiedot ovat toisaalla lehdessä.

Ensi vuonna vietämme sukuseuran kolmekymmentävuotisjuhlia, mikä on syytä myöskin pistää muistiin. Juhlavuoden kaikinpuoliseksi onnistumiseksi tarvitaan koko suvun apua erilaisiin tapahtumiin. Nyt olisi korkea aika koota muistista talteen tiedot sukuseuran toiminnasta kuluneen kolmenkymmenen vuoden varrelta. Kaikki tapahtumat, pienetkin, ovat tärkeä osa historiaa, joka kertoo meistä.

Matti Äärilä, sihteeri

SUKUSEURAN HALLITUS ESITTÄYTYY

Toimitus on ottanut sukuseuran hallituksen jäseniin yhteyttä sähköpostitse tai puhelimitse ja esittänyt seuraavat kysymykset.

Esittäydy parilla sanalla. Kuka olet ja mistä olet kotoisin? Olen Sirkka Vainio ja olen syntynyt Karjalan kannakselta, Kuolemanjärveltä, josta lähdin evakkotyttönä Satakuntaan ja päädyin Sauvon kautta Ruskoon.

Mihin sukuhaaraan kuulut?

B-haaraan.

Kuinka kauan olet ollut mukana sukuseuran hallituksessa?

En muista, aika kauan. Välillä olen jäänyt pois, mutta tulin jossain vaiheessa takaisin.

Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen? Kiinnostukseni mieheni äidin puoleista sukua eli Pakulan haaraa kohtaan. Ehkä sekin, että sukuni jäi Kuolemanjärvelle. Ihminen aina kiinnittyy johonkin.

Mitä suku merkitsee sinulle?

Se merkitsee paljon. Huolimatta siitä, että olin nuori ja oli elämän ruuhkavuodet, olen aina ollut kiinnostunut historiasta ja sellainen on aina saanut innostumaan.

Mikä on lämminhenkisin muistosi sukuseurasta?

Niitä on varmaan montakin. Se, että olin nuorena tervetullut sukuun. Hyvä yhteishenki on hyvin tärkeä seikka.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Kaikki historiallinen kirjallisuus, kaikenlainen sosiaalinen toiminta, kaunis klassinen musiikki ja seurakunnan toiminta. Konserteissa käyminen, joka on jäänyt tämän sairauden myötä vähemmälle ja kirjallisuuspiiri. Luonto on tavattoman tärkeä minulle, luonto kaikkine kasveineen ja eläimineen.

Kerro yksi niksi tai neuvo, jonka olet oppinut isovanhemmiltasi.

Isovanhempiani en juurikaan muista, enkä ole juurikaan heitä tavannut. Oma isäni puhui sodan kärsineelle pikkutyölleen suojelusenkeleistä ja niiden tärkeydestä. Omalta äidiltäni on jäänyt mieleen sanonta "on mentävä läpi vaikka harmaan kiven". Miehen isältä tuli elämänviisautta. Hän opetti kärsivällisyyttä.

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

Omaa jälkikasvuani en ole saanut kiinnostumaan. Itse toivon, että sukuseuran toiminta jatkuisi entisellään, mutta sen aika sitten näyttää.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Muumimamma, koska olen aina ollut mamma. Lapsena olen aina ollut muorirooleissa näytelmissä. En osaa kuvitella muuna itseäni.

Antti Pakula on kotoisin Liedosta. Hän kuuluu B-haaraan.

Hän on ollut mukana sukuseuran hallituksessa vuodesta 2009. Hallituksen edellisen rahastonhoitajan Riikka Isotalon mahtava myyntipuhe sekä velvollisuudentunto sukuseuraa ja säätiötä kohtaan saivat hänet aikoinaan mukaan sukuseuran toimintaan. Yksi hänen lempiharrastuksensa on kuntosalilla käynti. Antti on Hattivatti, koska Hattivatit eivät erotu massasta.

Esittäydy parilla sanalla. Kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Janne Rajala. Syntynyt Turussa, lapsuuden kuitenkin varttunut Ruskolla ja Loimaalla. Nykyään monien mutkien kautta majaani pidän Tuusulassa.

Mihin sukuhaaraan kuulut?

G-haaraan.

Kuinka kauan olet ollut mukana sukuseuran hallituksessa?

Seuraavassa sukkokouksessa tulee kaksi vuotta täyteen.

Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen?

Edellisessä kokouksessa oli säännönmukainen vaihto. Eräät eivät olleet enää valmiina jatkokauteen ja paikallaolijat halusivat jo hieman nuorennusta harmaantuvaan joukkoon. Itse kuitenkin kilttinä henkilönä en rohjennut kieltäytymään tehtävästä.

Mitä suku merkitsee sinulle?

Lienen tietävästi sitä ikäluokkaa, jolle suku on hieman vieroitettu termi. Asiaan vaikuttaa myös muista huomattavasti poikkeava kasvuympäristö. Lapsuudessa sukulaisuussuhteet ja niiden merkitys eivät aivan avautuneet minulle. Osaa asioista ei jälkikäteen ajateltuna oikein haluttu edes kertoa. Lapsuudessa koin suvun niin hyvät puolet kuin pahuudenkin. Hyvänä oli tukiverkosto. Tämähän oli tuttua aiemmin maatalousaikana. Silloin oli normaalia, että samassa talossa asui monia ihmisiä. Nykyään hektisenä orjatalousaikana kaikki tuntuvat vain eristäytyvän omiin oloihinsa ja elävän oman aikataulunsa mukaan. Tähän lienee osasyynä luottamuksen väärinkäyttäjät. Lapsuudessani osa lähisukulaisista halusi hyvää. Osa taas muodollista hyvää, koska eivät olleet niin usein tekemisissä. Pahana koin sen, että jouduin olemaan jonkin asteisena pelinappulana.

Suvusta saan ainakin selville, mistä olen tulen tullut tähän pisteeseen. Jatko onkin sitten usvassa. Jos halua on, niin suku voisi toimia eräänä verkostona. Verkostona silloin, kun haluaa selvittää joitain asioita.

Mikä on lämminhenkisin muistosi sukuseurasta?

Varmaan ainoa lämminhenkinen asia on se, että sukuseura on tukenut minua koulutuksessa. Ainakaan lapsuudessa en osannut arvostaa sitä, että suku kokoontui kerran vuodessa koolle. Kait syynä oli pikkulapsena pitkävetinen keskustelu, ihan vieraat ihmiset ja lapsen silmin outo ruoka.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Varmaan jotain kotiin liittyvää turhaa näperrystä. Toinen on sitten tietokoneen kanssa räpläämistä, kunhan vain aluksi saisin asettauduttua kunnolla taloksi.

Kerro yksi niksi tai neuvo, jonka olet oppinut isovanhemmiltasi.

Hankala kaivaa muistini sopukoista mitään erikoista neuvoa, jonka olen oppinut isovanhemmiltani. Syynä on se, että isovanhempani ovat suuremmalta osin kasvattaneet minut.

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

Sukuseurojen toiminta käy jatkossa entistä haasteellisemmaksi. Monille kanssakäynti jää yleensä vain serkkujen tasolle. Arki ja yksilölliset aikataulut tekevät tähän hallaa. Kysymyksen esimerkkivuonna 2023 suku lienee ainakin viidessä ellei kuudessa serkkutasossa. Joku tarkemmin sukuja tutkiva voisi selvittää, miten 1930-luvulla kansa oli tekemisissä silloisten kuudensien serkkujensa kanssa. Olemmeko oppineet mitään? Suurin ero varmuudella lienee se, että henkilöt eivät asu samassa kylässä vaan leivän perässä ollaan siirrytty muualle. Tässä pitää muistaa sekin, että jokainen uusi taso sukupuussa lisää henkilön sukujuuriin kolme muuta sukupuuta. Sukuseuran toiminta on vuonna 2023 haasteellisempaa, ellemmme ole siihen mennessä keksineet joitain uusia aktiviteetteja, joilla kiinnostuksemme toisiamme kohtaan kasvaisi.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

En ole perehtynyt aivan täysin Muumilaakson hahmoihin. Teknisten laitteiden kanssa räplääminen voisi viitata että sopiva hahmo olisi Niisku. Toisaalta maailmamenon pohtiminen voisi viitata Nuuskamuikkuseen. Jotain piirteitä myös Nipsustakin on olemassa ja niistäkin voisi pohtia sopivaa hahmoa. Kuitenkin yksi pitäisi valita, niin Niisku. Teknisten laitteiden kanssa räpläämässä ja miettimässä uusia ratkaisuja.

Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Kyllikki Raatikainen Ruskolta. Valmistuin lääketieteen lisensiaatiksi Turusta. Aloitin työt kansanterveyslain voimaantulon aikoihin terveyskeskuksessa. Myöhemmin toimin yleislääkärinä lääkäriasema Pulsissa.

Mihin sukuhaaraan kuulut?

Isoisäni Kristian Eskola (otti tilansa nimen sukunimeksi) oli Matilda Ihamuotilan sisarusarjan nuorin (G-haara). Isoisäni oli

hankkinut Eskolan tilan Ruskolta. Tila siirtyi tyttärille Eeva Lankilalle (pso mv Onni Lankila) ja Maila Punttalalle. Puolisoni Seppo Raatikaisen kanssa ostimme tilan. Mieheni on jatkanut maanviljelyä.

Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen? Mitä suku merkitsee sinulle?

Tätini Maila Punttalan jälkeen tulin sukuseuran hallitukseen 90-luvun alkupuolella. Tätini ja Eva Ihamuotila olivat ystäväystyneet jo oppikoulun alaluokkalaisina. Keskinäinen yhteydenpito jatkui läpi koko elämän kirjeitse, puhelimitse sekä vierailuilla. Toisinaan olin mukana tapaamisissa. Keskustelut olivat mielenkiintoisia, koska aihepiirit olivat hyvin erilaisia, muisteltiin myös yhteisiä sukujuuria. Isoäitini Mandi Eskola jäi varhain leskeksi. Tilan hoitaminen oli työntäyteistä. Häneltä jäi mieleeni vanha sanonta "vie mennessäs, tuo tullessas".

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Harrastukseni liittyvät vuodenaikojen vaihtelun tuomiin askareisiin maalla.

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

10-vuotissuunnitelmissa sukuseuran puitteissa toivon nuorempien sukupolvien jaksavan kiinnostua seuran toiminnasta ja koettavan saada yhteydenpidon jatkuvan kokoontumisoin ja sähköisin kontaktein paperista lehteä unohtamatta.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Muumilaakson hahmoista olen Muumimamma: meillähän on 4 lastenlasta. Minulla on jo kaksi nimikkomukiakin.

Esittäydy parilla sanalla. Kuka olet ja mistä olet kotoisin? Olen Matti Äärilä ja turkulainen, tälpualt jokke.

Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun sukuhaaraan E.

Kuinka kauan olet ollut mukana sukuseuran hallituksessa? Olen pitkäaikaisin hallituksen jäsen. Minut valittiin sukuseuran hallitukseen Fredrica ja Matti Syyrin seuran perustamisesta lähtien ja olen toiminut siitä

lähtien seuran varapuheenjohtajana ja sihteerinä.

Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen? Mitä suku merkitsee sinulle?

Seuran perustavassa kokouksessa sukuhaara E:n edustajaksi valittiin veljeni Mauri Äärilä, joka kuitenkin delegoi viran minulle. Suku merkitsee voimakkaan tunteen siitä, että kuuluu johonkin yhteisöön. Lämminhenkisin muisto sukuseurasta on seuran vuosittaiset kokoontumiset, joissa tutustuu sukulaisiin, joita ei paljon muualla tapaa kuin näissä tapahtumissa.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Tällä hetkellä se on varmaan valokuvaus eri muodoissaan, kenneltoiminnan palveluskoirat, matkustelu, lukeminen ja tietenkin laiskottelu.

Kerro yksi niksi tai neuvo, jonka olet oppinut isovanhemmiltasi.

Olen niin nuori, etten ole nähnyt isovanhempiäni.

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

Toivottavasti suvun jäsenet ymmärtävät sukuseuran tärkeyden silloinkin ja ennen kaikkea löytävät uusia ja suvun jäseniä yhteen kokoavia toimintamuotoja.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Taitaisi olla Myypappa. Tuntuisi niin sopivalta.

Esittäydy parilla sanalla. Kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Ulla Vesander Helsingin Kumpulasta.

Mihin sukuhaaraan kuulut? Kuulun F-sukuhaaraan: Matti August Matinpoika Syyri, puoliso Josefina Matilda Antintytär. Olen heidän yhdeksän lapsen katraastaan vanhimman, Hilma Matildan, lapsen Mauri Jaakkolan tytär.

Kuinka kauan olet ollut mukana sukuseuran hallituksessa? Mikä on lämminhenkisin muistosi sukuseurasta?

Sukuseuran hallituksessa olen ollut 80-luvulta, muistaakseni minut valittiin Tukholman risteilyllä olleessa sukukokouksessa. Olen ollut jo noin 30 vuotta hallituksessa. En osaa sanoa mitään yhtä muistoa, mutta on ollut ihana olla yhteydessä sukulaisiin, joihin muuten en olisi koskaan tutustunut.

Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen? Mitä suku merkitsee sinulle?

Pyydettiin mukaan sukuhaaran edustajaksi. Suvulla on yhteistä historiaa, samoja genejä, luonteenpiirteitä ym.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Virittelen taas enemmän maalaamista, kun päivätyöt hieman vähenivät.

Kerro yksi niksi tai neuvo, jonka olet oppinut isovanhemmiltasi.

Liedon mummoni Hilma opetti minut kutomaan. Siinä samalla muistan usein kuunnelleeni keinutuolin vieressä hänen kertomuksiaan menneistä ajoista.

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

10 vuoden kuluttua toivon toiminnan jatkuvan, uuden polven ottaneen paikkansa ja tuoneen paljon uusia ajatuksia ja virityksiä toimintaan.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Pikku Myy. Olen ollut ns. ”näkymätön” lapsi, eli ujo ja hiljainen sivusta seuraaja. Ihailen Pikku Myyn omaehtoisuutta ja iän myötä onneksi itsekkin löytänyt sitä puolta itsessäni.

Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Matti Saarinen ja asunut Liedon kunnan Pokkolan kylässä koko ikäni.

Mihin sukuhaaraan kuulut?

Sukuhaarani on Matilda Henrica Ihamuotilan sukutaulun mukaan B.

Kuinka kauan olet ollut mukana sukuseuran hallituksessa? Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen?

Minua ei ole varsinaisesti valittu hallitukseen, mutta olen saanut kutsun kotisivujen webmasterin ominaisuudessa vuodesta 2006 lähtien.

Mitä suku merkitsee sinulle?

Täytyy sanoa, että nuorempana ei juuri innostanut, mutta nyt on orastavaa kiinnostusta suvun eri vaiheista.

Mikä on lämminhenkisin muistosi sukuseurasta?

Kun on päässyt seuraamaan muutamia ulkoilmateatterissa esitettyjä kappaleita.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Lentopallo on ykköharrastus ihan vaan leikkimielisenä, myös sähly on mukavaa ja tietokonetta tulee räplättyä aika lailla.

Kerro yksi niksi tai neuvo, jonka olet oppinut isovanhemmiltasi.

En muista mitään erityistä niksiä tai neuvoa saaneeni, johtuu varmaan siitäkin, että olin alle kouluikäinen kun heidät menetin.

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

Kiireinen elämäntyö tulee jatkumaan, ja toimintaan osallistuu yhä pienenevä osanottajamäärä. Netin kautta kommunikointi tulee lisääntymään.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Kyllä se varmaan on Muumipappa, sillä olen pappana jo tässä muutaman vuoden ollut.

Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Jukka Kahila ja olen kotoisin Hollolasta.

Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun Ylöjärven Ihamuotiloihin. Vanhempani ovat Mirja (Ihamuotila) ja Helge Kahila. Isäni on kotoisin Pöytyältä, josta he muuttivat Ylöjärvelle 1930. Hänen isänsä Jalmari Kahila oli Ylöjärven kirkkoherrana 1930-1960 ja äitinsä ruustinna Anna Kahila. Äitini on syntynyt Ylöjärven Suojasen tilalla, jonka omistivat Lauri ja Liisa Ihamuotila.

Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen? Kuinka kauan olet ollut mukana sukuseuran hallituksessa?

Ylöjärven Suojasissa oli sukukokous 1980-luvulla ja äitini houkutteli minut sinne. Siellä joku ehdotti minua hallitukseen ja tulin valituksi. Valitettavasti en muista tarkkaa vuotta.

Mitä suku merkitsee sinulle?

Vanhemmiten olen alkanut ymmärtää, kuinka tärkeä suku on.

Mikä on lämminhenkisin muistosi sukuseurasta?

On mukavaa yhdessä suunnitella ja päättää kesäretkistä ja sukukokouksista sekä järjestää niitä. Olemme onnistuneet järjestämään hyvin erilaisia kesäretkiä ja olemme saaneet paljon positiivista palautetta.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Kesällä mökkeily ja kalastus, talvella salibandyjuniorijoukkueiden toiminnan tukeminen. Jonkin verran hiihdän ja laskettelen.

Kerro yksi niksi tai neuvo, jonka olet oppinut isovanhemmiltasi.

Töitä pitää tehdä, jotta menestyy.

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

Teknologian kehitys on ollut viime vuosina huimaa. Uskon, että sähköinen viestintä on silloin aivan uudella tasolla. Tietokoneet tottelevat puhetta eli ei tarvita näppäimistöjä, ja robotit ovat arkipäivää. Uskon kuitenkin, että jatkossakin haluamme tavata sukulaisiamme sukukokouksissa ja kesäretkillä.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Nuuskamuikkunen on seikkailijaluonne ja viihtyy monesti myös yksinkin. Hänen viisautensa, elämäkokemuksensa ja itsenäisyytensä antavat ymmärtää, että hän olisi aikuinen.

Ongelmatilanteissa muut turvautuvat usein Nuuskamuikkusen apuun, koska hän nauttii laakson asukkaiden varauksetonta ihailua monitietoisuutensa vuoksi. Hänen neuvojaan myös noudatetaan.

Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Sini Fabre ja olen kotoisin Turusta. Olen asunut osan elämästäni myös Ranskassa.

Mihin sukuhaaraan kuulut?

A-haaraan.

Kuinka kauan olet ollut mukana sukuseuran hallituksessa?

Yli viisi vuotta.

Mikä sai sinut aikoinaan tulemaan mukaan sukuseuran hallitukseen?

Isosetäni Mikko Ihamuotila pyysi minua hänen jatkajakseen.

Mitä suku merkitsee sinulle?

Koska isäni suku on jäänyt minulle hieman vieraaksi, minua on nuoresta lähtien kiinnostanut kaikki, mikä liittyy äidinpuoleiseen sukuuni ja sitä kautta itseeni.

Mikä on lämminhenkisin muistosi sukuseurasta?

Lapsena pääsin kesäisin isosetä Mikon seuraksi sukuseuran kokouksiin ja sehän oli sangen mukavaa. Monet retket ovat myös jääneet mieleeni.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Juokseminen ja pyöräily ovat lähellä sydäntäni. Pidän kovasti myös lukemisesta ja matkustelusta.

Kerro yksi niksi tai neuvo, jonka olet oppinut isovanhemmiltasi.

Äitini äidiltä olen oppinut sen, että pitää osata nauraa itselleen ja ettei saa valittaa turhasta. Äitini isää, Antti Ihamuotilaa en ole koskaan tuntenut, mutta hänen isällään Fransilla oli kuulemma tapana sanoa, että "ihmiset eivät riitele vaan asiat riitelevät".

Millaiseksi kuvittelet sukuseuran toiminnan vuonna 2023?

Toivon, että monet havahtuvat sukuseuran toiminnan tärkeyteen.

Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

Taidanpa olla Hattivatti, koska minulla on aina talvisin kovin sähköiset hiukset. Hattivatti varaa itseensä sähköä. Ne ovat itsepäisiä ja eivät koskaan palele.

MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ

Teksti: Timo Syrjänen

Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallituksen puheenjohtajana haluaisin kirjoittaa ja selventää muutamia asioita säätiön ja sukuseuran toiminnasta.

Matilda Ihamuotilan muistosäätiö

Sukumme edesmennyt kunnia-arvoisa jäsen Rikhard Ihamuotila päätti siirtää omaisuutensa perintönä Matilda Ihamuotilan säätiölle sukumme hyväksi. Säätiön toiminta kuvataan säädekirjassa, joka antaa yksityiskohtaisesti ohjeet ja määräykset säätiön toiminnasta. Alla ote säätiölaista:

Matilda Ihamuotilan muistosäätiön on perustanut Turun kaupungissa oleva insinööri Karl Rikhard Ihamuotila 12. päivänä marraskuuta 1965 allekirjoittamansa säädekirjan mukaisesti, jonka oikeusministeriö on vahvistanut 22. päivänä huhtikuuta 1966.

Säätiön tarkoituksena on edistää Matilda Ihamuotilan ja hänen sisarustensa jälkeläisten opiskelua ja opintoja olkootpa ne mitä hyvänsä laatua. Säätiön tarkoituksena on myös auttaa heitä sairauksissa ja taloudellisissa vaikeuksissa, eritoten vanhuksia ja yksinäisiä.

Matilda Ihamuotilan säätiöllä on hallitus, jonka tehtävänä on huolehtia säätiön toiminnasta, kuten avustusten jakamisesta ja omaisuuden hallinnasta. Säätiön valtuuskunnan tehtävä on valvoa, että säätiön hallitus toimii säädekirjan ja Suomen lakien mukaisesti. Valtuuskunta valitsee myös uudet jäsenet sekä hallitukseen että valtuuskuntaa erovuoroisten tilalle.

Säätiön toiminta rahoitetaan omaisuudella, joka säätiölle siirrettiin perustamishetkellä. Säätiön hallituksen tärkeänä tehtävänä on huolehtia, että omaisuutta hoidetaan siten että siitä voidaan jakaa avustuksia nyt ja myös tuleville sukupolville. Tämä ei ole aina helppoa säätiölain aiheuttamista määräyksistä ja maailman talouden tilanteesta johtuen. Säätiön omaisuus koostuu pääosin asunto- ja pörssiosakkeista ja obligaatioista. Säätiön omaisuus on sijoitettu hallitun tuoton ja riskin suhteessa. Myös sijoitusten eettisyys otetaan huomioon. Vuosien saatossa on erilaisia järjestelyjä jouduttu tekemään, jotta omaisuus voidaan pitää jakokelpoisena. Osa omaisuudesta onkin annettu Suomen Kulttuurirahaston hallinnoimiin Matilda Ihamuotilan rahastoon ja Pelastusarmeijan rahastoon.

Matilda Ihamuotilan Muistosäätiön apurahat

Vuosittain Matilda Ihamuotilan säätiö jakaa apurahoja opiskelijoille. Pääosin apurahat on pyritty jakamaan opiskelujen vaativuuden ja tarpeen mukaan. Erityisesti on pyritty kannustamaan riskinottoa kuten opiskelua ulkomailla. Säädekirja määrää, että 65 % apurahoista jaetaan Matilda Ihamuotilan jälkeläisille ja 35 % Matilda Ihamuotilan sisarusten jälkeläisille. Tämä jakosuhte näkyy myös myönnettyissä apurahoissa.

Hallituksen jäsenenä tiedän, että apurahojen jakaminen ei ole helppoa, ja pohdimmekin hallituksessa, miten voimme varmistaa jaon oikeudenmukaisuuden. Toivonkin, että suvun jäsenenä ottaisitte kantaa, kenelle ja miten apurahoja myönnetään.

Apurahojen anojilta toivoisin, että perustelisitte paremmin hakemaanne apurahaa ja tarvetta. On myös tärkeää, että hakemuksessa ilmoitetaan haettava summa sekä sukuhaara.

Syyrin sukuseura

Sukuseuran ja säätiön toiminnalla on eri tehtävät ja tavoitteet, vaikka ne toimivatkin yhteistyössä. Säätiö tukee sukuseuraa ja sukuseura suorittaa säätiölle tärkeitä tehtäviä kuten sukuluettelon ylläpito, seuran lehti ja suvun yhteistoiminnan ylläpitäminen. Sukuseuran hallituksen jäsenet ovatkin osallistuneet säätiön hallituksen kokouksiin. Toivon, että yhteistyö toimii jatkossakin yhtä hyvin.

Matilda Ihamuotilan rahasto

Suomen Kulttuurirahaston yhteydessä toimiva Matilda Ihamuotilan rahasto jakaa apurahoja joka toinen vuosi. Kulttuurirahaston jakama summa on sukusäätiömme jakamaa summaa huomattavasti korkeampi, koska Kulttuurirahasto ei yleishyödyllisenä säätiönä maksa veroja ja heillä on käytössään huippusijoittajia. Avustusten jako tapahtuu siten, että hakemukset arvioidaan ensin arvostettujen ja nimettömien tieteellisten arvioijien toimesta. Seuraavaksi Matilda Ihamuotilan rahaston asiamiehet valitsevat jo esivalittujen hakemusten joukosta ne, jotka saavat avustukset Matilda Ihamuotilan rahastosta. Asiamiehinä ovat meidän suvustamme yksi Suomen Kulttuurirahaston ja yksi Matilda Ihamuotilan Muistosäätiön kolmivuotiskaudeksi nimeämä henkilö.

Toivottavasti edellä esitetyt asiat selventävät vähän säätiön tehtäviä ja roolia. Ottakaa rohkeasti yhteyttä minuun säätiön ja suvun asioissa. Yhdessä pystymme rakentamaan ja ylläpitämään sukuseuraa ja säätiötä.

SUVUN UUSI PROFESSORI, HEINI-MARJA JÄRVINEN

Teksti: Heini-Marja Järvinen

Syyrin Sanomat haastatteli suvun jäsentä Heini-Marja Järvistä sähköpostitse. Dosentti, kasvatustieteen tohtori Heini-Marja Järvinen nimitettiin vieraiden kielten didaktiikan professoriksi 1.4.2012 alkaen.

Esittäydy lyhyesti. Kuka olet ja mistä olet kotoisin? Mihin sukuhaaraan kuulut?

Olen Heini-Marja Järvinen, kotoisin Liedosta ja kuulun Matilda Ihamuotilan sisarusten sukuhaaraan, B-haaraan.

Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Harrastan lähinnä työtäni ja siinä ohessa mitä milloinkin. Sitkeimmin olen harrastanut lenkkeilyä ja liikuntaa. Lukisin mielelläni enemmän muuta kuin työkirjallisuutta, jos olisi enemmän aikaa –tai jos osaisin organisoida työni paremmin.

Mitä suku merkitsee sinulle?

Iän myötä ihminen kiinnostuu juuristaan, ja sen myötä suku muuttuu tärkeämmäksi. Olen selvemmin tietoinen taustastani, joka on osa varsinaissuomalaista maanviljelyssukua. Ajattelen mielelläni juhlavasti, että yhtäällä jalkojen alla on tukeva maa, mutta toisaalla on halu kehittyä ja pyrkiä eteenpäin ja parempaan.

Sinut nimitettiin syksyllä 2012 vieraiden kielten didaktiikan professorin tehtävää. Mitä tarkoittaa "vieraiden kielten didaktiikka"?

Vieraiden kielten didaktiikka on kielten opetuksen ja oppimisen tutkimista ja kieltenopettajien kouluttamista. Se on monitieteinen kokonaisuus, johon kuuluu muun muassa soveltavaa kielitiedettä, psykologiaa, kasvatustiedettä, ja sosiologiaa.

Mitkä ovat tutkimuskohteesi?

Olen tutkinut kielenoppimista vieraskielisessä opetuksessa, kirjoittamista, tulevien opettajien kielioppikäsitteitä, portfolioarviointia ja nyt viimeksi tulevien opettajien käsityksiä hyvästä arvioinnista.

Mitä professorin työnkuvaan kuuluu ja mitä uusia haasteita professorius on tuonut?

Professorin työnkuvaan kuuluu alan tutkimus, tutkimusprojektien hallinta ja tutkimuksen ohjaaminen ja luennointi. Professori on myös aineryhmänsä vastuuhenkilö. Suurin mutta samalla mieluinen haaste on mahdollisuus keskittyä tutkimukseen ja tutkimuksen ohjaamiseen.

Kuvaile, minkälainen on tavallinen työpäiväsi.

Työpäivät vaihtelevat aika lailla, ja tämä päivä on yhtä hyvä kuin jokin muu: varhainen herätys ja Helsingin-junalla Opetushallitukseen, jossa valmistellaan paraikaa vuoden 2016 opetussuunnitelmaa. Pohdimme perusasteen opetussuunnitelmaryhmässä kielten asemaa esiopetuksen opetussuunnitelmassa. Opetushallituksesta kiirehdin graduryhmää pitämään. Tänään oli hyvä työpäivä. Ryhmästä valmistuu kevääksi kaksi gradua ja kaksi tai kolme sivulaudaturtyötä. On hienoa olla mukana "synnyttämässä" gradua, joka tuo tekijälleen pätevyyden ja mahdollisuuden hakea opettajan töitä pätevän opettajan palkalla. Kaikki on vuosia ollut gradusta kiinni. Sitä paitsi gradu on oikein hyvä, ja opettaja pääsee tekemään sitä mihin hän on enemmän kuin omiaan.

Illalla luin paria gradukäsikirjoitusta. Laskin tunnit ja yllätyin, että vähän yli 12 tunnin työpäivä tästä tuli.

Mikä sai sinut aikoinaan kiinnostumaan englannin kielestä ja sen opiskelusta?

Olen pitänyt kielistä ja kielten opiskelusta, yhtä lailla kaikista opiskelemistani kielistä: englannista, ruotsista, latinasta ja saksasta. Ylioppilaksi tulon jälkeen pääsin oikeustieteelliseen tiedekuntaan, kauppakorkeaan ja kieliä opiskelemaan ylioppilastodistuksella, en pääsykokeiden kautta. Olin mukavuudenhaluinen ja laiskahko opiskelija, joten kielten opiskelu tuntui sopivalta vaihtoehdolta.

Mitä olet mieltä pakkoruotsista?

Aina 1980-luvulle ns. pitkää matematiikkaa opiskelevillekin ruotsi oli pakollinen lukioaine, joka kirjoitettiin ylioppilaskokeessa. Tuolloin kielenopettajana opetin englantia ja ruotsia samoille oppilaille, enkä havainnut motivaatio-ongelmia.. Englanti oli ehkä hivenen pidetympi, mutta suurta eroa ei kielissä ollut. Pakkoruotsista ei puhuttu. Valinnaisuuden lisääntyttyä kielten opiskelu on vähentynyt ja kapeutunut niin, että Suomessa puhutaan suomen lisäksi englantia. Ruotsin

osaaminen on romahtanut, samoin ns. harvinaisten kielten opiskelu on vähentynyt espanjaa lukuun ottamatta. Minusta kielipolitiikkamme olisi remontin tarpeessa. Kielivalikoimaa tulisi laajentaa niin, että opiskeltaisiin monia kieliä eritasoisesti, eikä pyrittäisi kaikissa syntyperäisen taitoon. Meillä on uusi eurooppalainen kriteeriviitteinen arviointisysteemi, joka voitaisiin ottaa käyttöön. Kielen osaaminen olisi OSAAMISTA, ei virheiden etsimistä. Kommunikaatio olisi tärkeämpää kuin korrektius (jälkimmäistä väheksymättä).

Sanotaan, että arkkityyppi professorista on hajamielinen hahmo, jonka intohimo on tutkimus ja joka saapuu töihin aamutossut jalassa. Tunnistatko itse tuosta niin sanotusti hieman kärjistetystä kuvailusta?

Hauska mielikuva. Toivon, että stereotypia olisi siinä oikea, että tutkimukseen voisi paneutua ajan kanssa. Toistaiseksi olen ehtinyt junaan ja bussiin ja muistanut mennä opettamaan ajoissa. Fingers crossed.

Millaiseksi kuvittelet kielimaailman Suomessa vuonna 2023?

Jos unelmani toteutuvat, Suomessa on plurilingvaaleja ihmisiä, jotka puhuvat kaunista suomea ja sen lisäksi viestivät monilla kielillä ja tulevat toimeen vielä useammilla. Kielet ja kulttuurit elävät sopusoinnussa toistensa kanssa. Ennakkoluuloja, ymmärtämättömyyttä ja rasismia ei juuri ole. Erilaisuus on rikkautta, kapeakatseisuus ja nurkkapatriotismi muisto vain. Ihmisillä on silti vahva ja tunnistettava perusidentiteetti, johon he voivat luovasti yhdistellä aineksia muista kulttuureista ja luoda monia rinnakkaisia kieli- ja kulttuuri-identiteettejä.

TIE TOHTORIKSI

Teksti: Ilkka Lindstedt

Syyrin Sanomien vuoden 2012 numero oli viimeinen, jonka minä toimitin. Jouduin jättämään toimitustyön, koska väitöskirjan tekeminen on vienyt aikaani enenemässä määrin.

Aloitin jatko-opiskelijana Helsingin yliopiston maailman kulttuurien laitoksella 2010. Väitöskirjan tekeminen on edennyt nopeasti, ja jätänkin sen esitarkastukseen tämän vuoden toukokuussa. Itse väitös ja tohtoriksi valmistuminen ovat edessä toivottavasti myöhemmin tänä vuonna.

Nopea aikataulu on ollut mahdollinen, sillä olen kuulunut koko jatko-opiskeluaikani Suomen Akatemian rahoittamaan laaja-alaiseen ja merkittävään projektiin nimeltä Muinaisen Lähi-idän henkinen perintö. Sitä johtaa professori Jaakko Hämeen-Anttila yhteistyössä Innsbruckin muinaisen historian professorin Robert Rollingerin kanssa. Projekti on siis kansainvälinen, mikä on sopivaa, sillä se tutkii kulttuurien välisiä vuorovaikutuksia muinaisen ja keski-ajan Lähi-idässä ja Välimeren ympäristössä. Projektillamme on myös englanninkielinen blogi, jota voi käydä ihmettelemässä osoitteessa <http://blogs.helsinki.fi/ihane-blog/>.

Projektiin kuuluminen on mahdollistanut paitsi kuukausipalkan myös kirjahankintoja sekä konferenssi- ja seminaarimatkoja ulkomaille. Se on ollut otollinen ja tieteellisesti korkeatasoinen ympäristö aloittelevalle tutkijalle.

Oma väitöskirjani käsittelee varhaista arabialaista historiankirjoitusta. Koko arabiankielinen historiankirjoitus on sekava vyyhti. Profeetta Muhammad kuoli vuonna 632, mutta arabialainen historiankirjoitus syntyy vasta 700-luvulla. Arabialaisen historiankirjoitus näkeekin 600-luvun (Muhammadin elämän ja arabivalloitukset) pyhänä historiana, mikä on ongelmallista modernin tutkimuksen kannalta. Sen selvittäminen, minkälaisessa intellektuaalisessa ympäristössä historiankirjoitus syntyy, onkin hyvin tärkeää, kun arvioidaan sen merkitystä historiallisena lähteenä. Väitöskirjani on artikkelimuotoinen, eli se koostuu englanninkielisistä artikkeleista, joita olen julkaissut kansainvälisissä tieteellisissä julkaisuissa. Nyt minulla on hiomisvaihe, jossa kirjoitan yhteenvetoa artikkeleista ja valmistelen käsikirjoitusta esitarkastuskuntoon. Esitarkastajat ja vastaväittäjäni tulevat olemaan ulkomaalaisia, luultavasti saksalaisia. Saksa on 1800-luvulta ollut islamin tutkimuksen etunenässä.

Väitöskirjan teon lisäksi olen luennoinut Helsingin yliopistolla arabien ja islamin historiasta sekä ollut vierailevana esitelmöijänä esimerkiksi Porvoon kansalaisopistossa. Kiirettä on siis pitänyt, joskin viikonloput ja lomamatkat olen pyhittänyt kokonaan lomailulle: en ole tuonut töitä kotiin.

Projektimme Itävallan Alpeilla, vasemmalta oikealle: Prof. Robert Rollinger (Innsbruck/Helsinki), prof. Jaakko Hämeen-Anttila (Helsinki), Ilkka Lindstedt (Helsinki), prof. Josef Wiesehöfer (Kiel), Marie Oellig (Kiel), Saana Svärd (Helsinki) ja Sebastian Fink (Innsbruck).

Mitä sitten väitöskirjan jälkeen? Tietysti lisää tutkimusta. Tällä hetkellä minun tekisi mieli lähteä ulkomaille, kenties Iso-Britanniaan tai Yhdysvaltoihin tekemään väitöskirjani jälkeistä tutkimusta. Väitöskirjan jälkeinen vaihe nähdään usein hyvänä ja tärkeänä hetkenä kansainvälistyä, ja kansainväliseen liikkumiseen on helppo saada apurahoja.

Tieteellinen tutkimus ja opettaminen ovat vieneet mukanaan, eikä voi sanoa, että olisin hetkeäkään katunut jatko-opiskelijaksi ryhtymistä.

PIÄNT PRAAKKAMIST

Jussi saanu pähäs, et hän kokko sukuseura historia oike kansitte väli, mut ei hän ollenka arvannu, mimmosse homma hän joutus. ” Onneks mä rupesi juur nyt, tämä o yhrestoist hetki, et saara viäl tiaroi paperil”. Jussi pruuks sanno, ku ihmeteltti, et kui hän tommosse homma o ollenka ruvenukka.

Nykki hän selas läppäriäs ettis takasi ja pisti assioi peräsi ja järjestykse. Mont kertta hän muist kiittä poikatas, ko tämä oli ostanu hänel tämä joululahjaks, ja viäl opettanu käyttämänki. Mont kertta Jussi sanoski, et vaik hänel jo ikkä onki, ni kyl hän yrittä viäl pyssy aja fölis ja käyttä kaik hianoure hyväkses. Maakunta-arkistossaki hän mont kertta oike onnitteli itteäs, et oli hoksannu ottaa tämöse vehke käyttös. Ei tarvinnu pännä ja paperin kans sohlat ja oli helppo korjat, ku joskus pakkas sorme flittama väärä kirjaime pääl.

Vaikkei seura ollu, ko kuurenkymmene ikkän tulos, ni kyl vaa kaikenkaltas paperi oli sihteereil kokkontunu. Onneks he oliva olle nii fiksui, et oliva pistäne ne nuukaste taltte ja viätty arkisto säilytettäväks.

Oikke hän naureskel, ko luki vanhoi paperei. Perustavas kokoukses oli joku innokas sukulaine lahjottanu uurel seural ”vasara”. Lahjotus ol Puhejohtaja nuija, mut pöytäkirja puhus vasarast. Mahrettik siit sillo käyttä tommos nimityst ?

Löytys siält vanha tanssipilettiki, ko seura oli pistäny simmoset pysty. Suvust löytys soittaji, ni setuli halvaks. Jussi pisti sen nuukaste taltte ja meinas, et se kans pistetä historiikki mukka.

Seuras ol viäl simmossi ihmissi muka, ko oliva alkuvuasil olle johtokunnassaki ja heitä tykös Jussi lykkäs ittes oike nauhurin kans. Siält tuliki paljo simmost tiatto mitä ei ollu kirjois ei kansis. Mut sit ko Ville otti framil vanha kuva-almumis ja se ol täynnä sukuseura kokouksist, retkist ja muistaki tapahtumist otetui kuvi ni Jussi oli vallan pois ittestäs ja ku Ville lupas lahjotta sen sukuseura arkistosse, ei Jussi enä tiänny, et kuin päi hän olis ollu. Ville oli viäl pistäny kuvie alle, et kosk, misä mikä assia ja ketä kaikki kuvas ova. Jussi kävi muitaki seniorei jututtamas ja kyl hän vaa tiatto sai.

Ei kirjast ainaka tiatto tul puuttuma, ja saava viäl tulevakki tiatto sukus vaiheist ja sattumuksist. Täst o kumminki helppo jatkaa tätä historia kokkomist. Tämmössi assioi hän funteeras, samal ko kokos viimessi sivui yhte ja tälläs siihe kuvi sopivaste föli .lopuks hän löi viimise piste. Huame ehtost tule johtokunta heil ja ko ova tämä lukene, ni saava päättää, et painetak se ja julkasta samal ko seura kuuskymmentvuatisjuhli fiirata.

TAAVETTI

MUUTAMISTA SUVUN SUKUNIMISTÄ

Teksti: Marja-Riitta Perttula,
jonka äiti on omaa sukuaan Pakula.

Sukumme vanhojen sukunimien alkuperää on syytä aika ajoin muistella, kun uudet polvet varttuvat aikuisiksi.

Ihamuotilat

Suomalainen nimikirja (1984) lähtee **Ihamuotila**-nimen yhteydessä liikkeelle naisen nimestä Ihanelma. Ihanelman päivää vietettiin 10.12.1929-1949. Nimi liittyy kansallisromanttisen kauden nimityyppiin Anelma ja Sanelma. Nimen alkuosan oleva iha- edustaa muinaissuomalaisia henkilönnimiaineiksia. 1900-luvun alussa alkaneella suomalaistamiskaudella iha- esiintyy muutamassa miehen- ja naisennimessä, esim. Ihamo, Ihanto ja Ihala (H.A. Reinholm 1879), Ihana, Ihalempi, **Ihamuotila** ja Ihanelma (Inkerinmaan ja Pietarin Kansalais-Kalenteri 1909 ja 1913). Tässä Ihamuotila onkin siis etunimi.

Sukunimien puolella ei Nimikirja esittele Ihamuotila-nimeä lainkaan. Perusteena on, että nimeä kantavia pitäisi olla ainakin sata. Lähellä olevia nimiä ovat **Ihamäki** ja Ihanamäki. Ihamäki keskittyy sekä luontonimenä että asutusnimenä Lounais-Suomeen ja Etelä-Pohjanmaalle. Samoilta seuduilta ovat kotoisin myös Ihamäet.

Kiinnostava on tieto nimen alkuosan iha merkityksestä. Murteissa ja sukukielissä sen merkitys on ´halu, kiima`, ´mieliteko` ja ´sulous`. Vanhimpia kirjattuja Ihamäkiä lienee loimaalainen Lauris Persson Yhamaki 1508. Iha-kannasta on saatu adjektiivit ihala ja ihana. Varsinais-Suomen nuorisoseurain julkaisu Auran rannoilta vuodelta 1901 antaa lisävääntöä. Heikki Ojansuu mainitsee, että Maarian Ihamuotila on puheessa sisäheitollinen Ihamuatla ja ettei välivokaalin tarvitse ehdottomasti olla i; on hyvin luultavaa, että se onkin ollut o. Siihen viittaavat Kustaa Vaasan maakirjan Jhamuothola, vuoden 1600 merkintä Jhanmotola ja Ihamottola vuodelta 1608.

Missä vaiheessa Ihamuotolasta on tullut Ihamuotila?

Kahilat

Kahila-paikannimet noudattelevat sanan kahila ´kaisla´ levikkiä. Jouko Vahtolan (1980) mukaan nimien alue on satakuntalais-hämäläis-eteläpohjalainen, ja nimistön kulkeuduttua asutusvirtojen mukana toinen kahila-alue on syntynyt pohjoiseen Rantsilan ja Merijärven tasalta aina Tornion- ja Kemijokilaaksoihin. Talon tai kylän nimenä Kahila on esim. Lappeella, Virroilla ja Kurussa.

Sukunimiä suomennettaessa **Kahila** on 1906 valittu Helsingissä viiden ruotsalaisen nimen tilalle (Byman, Helin, Johansson, Leidenberg, Tulen). Hämeenlinnassa Kahila on vaihdettu kahden ruotsalaisen nimen tilalle, Paimiossa ja Iitissä yhden. Enää ei nimenvaihto onnistu, sillä Kahila on suojattu sukunimi.

Näin kertovat lähteet. Sukumme Kahilat kertonevat, missä heidän kohdallaan mennään.

Pakulat

Pakula-nimen kantajat eivät lukumäärältään myöskään yllä Suomalaiseen nimikirjaan, mutta apua tarjoaa Etymologinen sanakirja (1995). Pakkula on ´kääpä, taula; puun kova kasvannainen`. Lounais-Suomessa ja Hämeessä tavataan muodot pakuri ´muhkura, kääpä, taula` ja pakula ´känsä, pahka, muhkura`.

Tarkoittaako pakula siis paikkaa, jossa kasvavasta koivikosta on saatu tulenteossa tärkeää taulaa? Koivunkäävästä eli pakkulasta, pakurista tai pakulasta valmistettiin lipeässä liottamalla tulenarkaa ainetta, joka saadaan syttymään hankaamalla tai tuluksista isketyllä kipinällä. Näin ennen tulitikkuja.

Toinen vaihtoehto on, että maaston kohta nousee ympäristöstään pahkan tavoin. Liedossa Pokkolan kylässä sijaitseva Pakulan talo on rakennettu juuri tällaiselle maastosta nousevalle kalliolle. Rakennukset ovat sijainneet aina samalla mäellä yhteisellä kyläntontilla, josta muut tilat ovat siirtyneet omien tilustensa läheisyyteen isojaon jälkeen. Laki isojaosta säädettiin 1757. Pakulan tila mainitaan jo ensimmäisissä maakirjoissa 1540.

Muita maastoa korkeammalla sijaitsevia paikkoja ovat Liedossa Pakurlan kylä, joka ilmestyy kirjallisiin lähteisiin 1410-luvulla, ja Paimiossa Ylä-Vistalla sijaitseva Pakurlan tila, joka sekään ei ole eilisen teeren poikia.

Syyrit

Syyrin talo sijaitsee Liedossa Kurkelan kylässä. Se on 1550-luvulla kahtia jakautuneen Mattilan kantatilan toinen puolisko. Tila joutui kruunulle 1600-luvun alussa veronmaksukyvyttömyyden vuoksi kuten niin monet talot tuohon aikaan. Isäntänä oli tuolloin Söyrinki Rekonpoika. Talo oli

autiona, kun Heikki Antinpoika 1680 otti sen viljelykseen yhdessä Mattilan kanssa. Siitä lähtien talo onkin pysynyt samalla suvulla.

Akateemikko Lauri Postin mukaan Syyri on tullut ruotsin Sigurd-nimestä. Ruotsissa on nimestä esiintynyt sellaisia muotoja kuin Siurd ja Siur. Suomalaisen nimikirjan mukaan nimi on suomenkielisillä seuduilla tunnettu muodoissa Sikurt, Sihvo, Siku, Sikke, Kurtti, Kurre sekä Sigge ja Siige. Aikamoisia kuperkeikkoja nimet näyttävät kansan suussa tekevän.

Paikannimissäkin Sigurd esiintyy: Tammelassa ja Sauvossa on Siuri, Hämeenkyrössä ja Suoniemellä Siuro; Siurtti-muotoa edustaa Marttilassa kylännimi Siurtila, nykyään Siutula.

Syyri voisi perustua muotoon Siuri. Suomen kielessä on ensimmäisen tavun iu muuttunut yy:ksi, jos sanan toisessa tavussa on ollut i. Näin on tapahtunut muinaisgermaaneilta lainatussa sanassa diuris, joka on muuttunut muotoon tyyris.

Palataan vielä Sigurd-nimen muinaisskandinaaviseen muotoon Sighurder, jonka merkitys on ´voiton vartija`. Voisiko ajatella, että Syyrin varhaisimman isännän Söyringin nimi tulisikin suoraan muinaisskandinaavisesta muodosta? Skandinaavisia muuttajia Liedossa on paikannimien ja kalmistolöytöjen perusteella monia muitakin.

Äärilät

Äärilät eivät 97 nimellään yllä ihan omaan artikkeliin Suomalaisessa nimikirjassa; tarkemmin käsitellään nimiä Äärelä ja Ääri.

Nimeen sisältynee ´laitaa, reunamaata, syrjää, viertä` merkitsevä sana ääri, joka on päässyt sukunimistöön asuinpaikan nimestä. Turun naapurista Maariasta tunnetaan jo 1400-luvulta Antti Kylänääri ja Lauri Ääri. Äärilä-nimiset sijoittuvat Turun – Laitilan – Euran seudulle. Isaac Äärilä tavataan Eurasta 1813, Jacob Äärilä 1820 Kiukaisista.

Meidän suvun Äärilät ovat alkuaan Ruskon Merttelän kylästä, jossa kantatila on jakautunut useammaksikin Ääriläksi. Rusko-seuran perustajajäsen, opettaja Kerttu Nikinmaa kertoi, että nimi oli alkuaan Äärlä, mutta kansakoulunopettaja Enin Stenvik oli sitä mieltä, ettei murteellinen, sisäheittoinen muoto voinut olla korrekki sukunimi. Niinpä nimi alettiin kirjoittaa muodossa Äärilä. Vielä nimen merkitykseen. Äärilän talo on opettaja Nikinmaan mukaan todellakin sijainnut kylän laidalla, joten nimi perustuu talon paikkaan ihan niin kuin Pakulankin nimi.

SUKUSEURA RETKEILI HANGOSSA

Teksti ja kuvat: Kirsti Kuivajärvi

Syyrin sukuseura teki viime kesänä mukavan kesäretken Hankoon, jossa oli monipuolinen ohjelma. Kokoontuminen oli Neljän Tuulen Tuvan upeassa merellisessä ympäristössä Pienessä Mäntysaarella. Neljän Tuulen Tuvassa nautittiin herkullinen lounas. Alkajaisiksi sukuseuran puheenjohtaja Jukka Kahila toivotti kaikki runsaat 40 osallistujaa tervetulleiksi Hangon kesäretkelle. Maittavaa lounasta täydensi kaunis aurinkoinen sää!

Neljän Tuulen Tuvalla

Neljän Tuulen Tuvalla on mielenkiintoinen historia

Viehättävä kesäravintola on ollut toiminnassa jo yli sata vuotta, ja se on palvellut hankolaisia ja Hangon kesäasukkaita muun muassa kuuluisilla mansikkakakuillaan. Saarelta avautuva maisema ulappoineen on ihastuttava. Ei ole ihme, että tuo näköala on viehättänyt myös tulevaa marsalkkaa, Carl Gustaf Mannerheimia, jolla oli kesähuvila viereisellä Isolla Mäntysaarella. Kerrotaan, että kesäravintolasta kantautuva hälinä häiritsi Mannerheimia ja hän siksi osti kesäravintolan vuonna 1927 ja muutti sen tyylin ranskalaiseksi maalaismaiseksi. Sinivalkoruudulliset tekstiilit, pitsit ja

sini-valkoiset astiastot tulivat tuolloin kahvilaan. Pitsiasuiset tarjoilijat tarjoilivat muun muassa ranskalaista kalakeittoa tai kello viiden teetä kakkuineen. Muutaman vuoden kuluttua Mannerheim siirtyessään valtakunnallisiin tehtäviin luopui kahvilasta. Nykyisin kiinteistön omistaa Hangon kaupunki. Menneiden aikojen tunnelma on säilynyt hyvin kesäravintolassa.

Iloisia retkeläisiä Neljän Tuulen Tuvalla

Hankoniemen kierros Mannerheimin jalanjäljillä

Lounaan jälkeen lähdimme bussilla opastuksen kera kiertämään Hankoniemeä. Matkalla näimme Hangon kauniita pitsihuviloita ja kuuluisan kasinon sekä uutta vastarakennettua Hankoa. Retki jatkui Mannerheim-teeman merkeissä. Menimme Hangon museoon, jossa kesän näyttely 'Hymyilevä kenraali' oli nimenomaan Mannerheimin Hangon ajasta kertova. Hangon museo on 1800-luvun alussa valmistunut kasarmi, joka 1970-luvulla korjattiin museoksi.

Museoon oli kerätty paljon vanhoja valokuvia, joiden tekstityksistä kävi ilmi, että Hanko oli tuttu paikka Gustaf Mannerheimille jo varhain, koska hänen enollaan, Fiskarsin ruukinpatruuna Albert von Julinilla oli Hangon Kylpyläpuistossa kesähuvila. Sittenmin 1920-luvun alussa Mannerheim rakensi Suurelle Mäntysaarelle Villa Stormhällan ja sen ympärille kauniin puutarhan.

Näyttely painottui vuosiin 1919-1933, jolloin Mannerheim oli kirjoilla Hangossa. Tuolloin hänellä oli mahdollisuuksia käyttää aikaa lomailuun, matkusteluun, metsästysretkiin ja Hangon vilkkaaseen seuraelämään. Hankolaiset olivat ylpeitä arvostetusta kesävieraastaan. Villa Stormhällassa häntä kävi tervehtimässä jopa Euroopan kuninkaallisia ja muita tunnettuja henkilöitä. Näyttely kertoi myös Mannerheimin Lastensuojeluliiton Hangon osaston toiminnasta. Mannerheim nimittäin toimi vuonna 1920 perustetun Mannerheimin Lastensuojeluliiton puheenjohtajana.

Museon valokuvia ja esineistöä tutkittiin tarkkaan

Näyttelystä kävi ilmi, että Hangon vuokraaminen Neuvostoliiton tukikohdaksi talvisodan jälkeen 1940 oli raskas asia Mannerheimille. Kun Hanko valloitettiin takaisin 1941, hän vieraili kaupungissa ja kiitti Hangon rintamalla taistelleita joukkoja.

Museossa oli vanhoja kahviastioita Neljän Tuulen Tuvalta

Museosta matka jatkui Hangon vesitornille, josta retkeläisillä oli mahdollisuus nähdä koko Hangon keskusta ympäristöineen. Sää oli vesitornimäelle noustessa muuttunut epävakaisemmaksi. Monet varmaan muistavat tornin hitaan hissini, johon ei kerrallaan mahtunut montakaan henkilöä. Näköalojen katsomisen jälkeen matkattiin takaisin Neljän Tuulen Tuvalle, mistä siirryttiin omilla autoilla seuraavaan vierailukohteeseen.

Seurustelua Villa Marian huvilassa

Sukuseuran perustajajäseniin kuuluva Timo Syrjänen oli yhdessä puolisonsa Satu Hovin kanssa kutsunut koko retkikunnan iltapäiväkahville huvilalleen Villa Mariaan. Siellä odottivat maukkaat voileivät ja täytekakut retkeilijöitä. Perillä oli mahdollisuus kiertää isossa Villa Marian talossa, jota Timo ja Satu ovat vuosien mittaan kunnostaneet perheen lomapaikaksi. Timo kertoi huvilan historiasta. Se oli aiempina vuosina toiminut kesävieraiden täysihoidolana.

Kuulumisten vaihtoon ja seurusteluun iltapäiväkahvien lomassa oli sopiva päättää hyvin onnistunut sukuseuran kesäretki.

Villa Marian isäntäpari, Timo ja Satu, yhdessä Matti Ihamuotilan ja Jukka Kahilan kanssa.

YSTÄVYYS ISOILLA KIRJAIMILLA

Teksti: Matti Äärilä

Kaikille minua vähänkin tunteville on tuttu asia, että heinäkuussa lähden Ilomantsiin, ja saan vastata usein kysymykseen: Minkä tähden aina sinne? Tarina kohdaltani sai alkunsa kesällä 1979, jolloin minulla oli ensimmäistä kertaa tilaisuus osallistua kotiseurakuntani Turun Martin seurakunnan ystävyysseurakunnan Ilomantsin ortodoksisen profeetta Elian seurakunnan ”Iljan praasniekkaan”. Näiden seurakuntien ystävyystoiminta sai alkunsa 1976. Praasniekka on kirkon nimipäiväjuhla.

Matka oli jo aiemminkin ollut mielessä, mutta nyt se onnistui. Matka halki kesäisen Suomen oli sinänsä hieno kokemus. Ilomantsi jo itsessään toi katsottavaksi Pohjois-Karjalan luonnon kaikki hienoudet tarjottimelle. Sinä silmä lepäsi ja kameraa laukaistiin ahkerasti. Ilomantsilaisystävät taas pitivät huolen, ettei nälkä päässyt yllättämään. Tapahtumia oli paljon ja ensikertalaiselle jäi monta asiaa jälkikäteen kysyttäväksi. Toisen kansankirkkomme tavat tuntuivat oudoilta, mutta kaikkiin kysymyksiin on vuosien saatossa saanut vastauksen. Paluumatkalla matkanjohtaja Antti Lehtinen kysyi: Mitä pidit matkasta ja voitko tulla uudestaan? Välitön vastaus oli: ”Pidin matkasta, ja jos minusta on kiinni, tulen toistekin”. Vuodesta 1982 lähtien kuljin matkoilla kuvaajana. Kolme kertaa on matka vuosien saatossa jäänyt väliin. Vuonna 1991 tuli yllättäen komennus matkojen järjestäjäksi. Onnekseni olin ollut mukana ja nähnyt miten tällaista matkaa kootaan. Oli luotava omat väylät, joiden kautta asioita hoidellaan. Itse saan jokaisesta matkasta aina jotakin uutta, vaikka tänä kesänä tekemäni matka on jo 30. praasniekkamatka ja 22. järjestämäni. Tällaisen matkan omalta kohdaltani olen aina kokenut olevani saamapuolella.

Ryhmämme saapuessa Ilomantsiin meitä perinteisesti odottaa mahtava kahvipöytä sultsinoineen ja vatruscoineen ja tietenkin iloiset nauravat ja laulavat emännät. Ehtoopalvelus Elian kirkossa aloittaa juhlan vieton. Tsuaju-illassa nautitaan tsuajua ja pyörösiä. Saamme nauraa mahat kippuralla juohattelijan mainioita sutkauksia ja nauttia tilaisuuteen sopivasta ohjelmasta. Juhlapäivän aamuna osallistumme liturgiaan ja halukkaat voivat osallistua ristisaattoon. Osallistumme yhteiseen ruokailuun kirkonmäellä ja sen jälkeen alkavaan päiväjuhlalle, johon myöskin ystäväseurakunta tuo oman tervehdyksensä. Juhlan jälkeen alkaa oma ohjelmamme. Se yleensä aloitetaan Parppeinvaaralla Vatruskakahveilla ja sen jälkeen tutustumme runopirtissä karjalaisuuteen kanteleen sävelin - olemmehan kantelepitäjässä. Parppeinvaaralla riittää katsomista koko nokko. Ilta on omistettu jollekin

Ilomantsin kylälle, johon menemme viettämään iltaa kyläläisten kanssa. Kuten arvata saattaa, ovat Ilomantsin kylät useampaankin kertaan käyty. Hattuvaarassa EU:n mantereen itäisimmässä pisteessä Virmajärvellä, missä valtakunnan raja kulkee keskellä järveä, olemme tutustuneet Suomen vanhimpaan tsasounaan ja nauttineet maittava iltapala Taistelijan talossa. Olemme viettäneet Sonkajassa ehtoollista ekumeenisessa Ristin tsasounassa ja nauttineet ”Kylätalolla ”Lirpettiä”. Ryhmän ehtoollisen vietto kuuluu perinteisesti ohjelmaan.

Ristisaatto

Möhkössä tutustuttu Ruukkimuseoon ja nautittu Sultsinakahvit Möhkön Mantassa. Pogostalla (keskustassa) on iltaa vietetty Katri Valan museossa ja tutustuttu nukketaloon. Hauska ilta vietettiin myös Lähimmäispalvelukeskus Iljalassa.

Sen lisäksi, että saan vuosittain viedä ihmisiä Runon ja Rajan maisemiin, tapaan tuttavien vuosien varrelta ja uusia tuttavuuksia ja olen huomannut, että ensimmäistä kertaa matkalla olevat löytävät yllättäen tuttavuuden, joka jatkuu pitkäänkin. Ystävyysseuratoiminnan täyttäessä 25 vuotta sitä juhlittiin Turussa ja pystyitiin valokuvanäyttelyyn kuluneista vuosista, ja sama näyttely avattiin Ilomantsin kunnantalossa 12.4.2007. Avajaisissa Ilomantsin silloinen kirkkoherra isä Johannes Karhusaari piti luterilaisen ja ortodoksisen seurakunnan yhteistyötä Suomen oloissa harvinaisena. Kun esittelin näyttelyä, sanoin, että kuvilla on yksi yhteinen nimittäjä: ”YSTÄVYYS” ISOILLA KIRJAIMILLA.

Ilomantsijärven rantaa

Papit kliirossilla

SYYRIN SUKUKOKOUS ESPOOSSA TARVASPÄÄN KAHVILAN MERISALISSA

1.9.2013

Kokoonnumme klo 12.00. Aloitamme alkumaljoin verannalla, minkä jälkeen nautimme lounaan.

Buffet-pöytä maksaa 25 euroa / henkilö (alle 7-v. puoleen hintaan, alle 3-v. veloitusetta). Varaathan tasarahan. Lisäksi varaa käteistä rahaa, jos haluat ruuan kanssa viiniä (5 e 16 snt) tai olutta (4,50 e) tai jälkiruuan kanssa konjakkia (6 e) tai lakkalikööriä (5,50 e). Lounaan jälkeen aloitamme varsinaisen sukukokouksen, jonka jälkeen juomme kakkukahvit.

Neljäksi on varattu n. 45 minuuttia kestävä museokierros, jonka sukusäätiö kustantaa. Gallén-Kallelan museossa on 1.9.2013 "Suomi-poika ja puuromestari, Pohjoismaiset boheemit"-näyttelyn viimeinen päivä. Akseli Gallen-Kallela opiskeli Pariisissa 1880-luvulla. Näyttely valottaa Gallén-Kallelan ja hänen pohjoismaisten taiteilijatoveriensa ystävyttä. Nämä boheemeiksi kutsutut taiteilijat elivät sovinnaisuuden sääntöjä rikkoen, haastamalla samalla taide-elämän vakiintuneita tahoja. Näyttelyn keskiössä on Gallén-Kallelan ja norjalaisen *Carl Dørnbergerin* (1864–1940) ystävyys.

Museon ohjelmassa on sinä sunnuntaina "Perhepäivä boheemien tapaan", joten siellä on paljon erilaista ohjelmaa pitkin päivää, sisällä ja ulkona. Väkeäkin voi olla paljon paikalla.

Ilmoittautuminen 18.8.13 mennessä.

Ilmoittautumisia vastaanottavat:

Jukka Kahila gsm 040 8411739 / jukka.kahila@huurre.com

Matti Äärilä gsm 040 7470026 / matti.aarila@pp.inet.fi

Ulla Vesander gsm 050-3235433 / uvesander@netti.fi

Samassa yhteydessä ilmoitetaan

- Erikoisruokavaliot (gluteeniton, maidoton, laktoositon). Huom. ruoka on vähälaktoosista.
- Lasten lukumäärä (<3 v., < 7 v., <18 v.)
- Osallistuuko museokierrokseen ja näyttelyyn.

Nähdään Tarvaspäässä.

Ajo-ohjeet:

Gallen-Kallelan tie 27

02600 Espoo

Puhelin: +358 9 5414 919

Faksi: +358 9 2564 575

Kulkuyhteydet:

Bussilla nro 205 ja 206

+ n. 1 km kävelyä

Raitiovaunulla nro 4

+ n. 2 km kävelyä

Autolla Kehä I:ltä Ruukinrannan risteyksestä, missä opasteet museolle.

Taksi Espoo, puhelinnumero: 0100700

Taksi Helsinki, puh.nro: 01007300

Ajo-ohje (netistä museon sivulta)

Kannatta huomioida, että väkeä on liikkeellä, parkkipaikka täyttyy nopeasti, joten auto kannattaa parkkeerata Gallen-Kallelan tien sivuun jo tulosuunnassa.

Alkuruokapöytä:

Tomaatti-mozzarella-basilikasalaatti

Antipasto: kesäkurpitsaa, munakoisoa, vihreitä oliiveja ja artisokansydämiä

Lämminsavulohi (Tarvaspään erikoisuus), mätismetana

Punajuuri-feta-valkosipuli-hunajasalaatti,

Vihersalaatti

Vesi, kotikalja, maito
Leipävalikoima, voi, margariini

Pääruokia:

Kasvislasagne
Burgundin lihapata
Lisukkeita: keitetyt perunat, Parmesaniperunat, kermaperunat...

Kakkukahvit kokouksen jälkeen:

Tarvaspään marenkikermakakku mansikoilla/vadelmilla/lakoilla. Erikoisuus!

SUKUSEURAN HALLITUS 2011

Puheenjohtaja Jukka Kahila

Suuntakuja 3, 15870 HOLLOLA
Puh: 03-7804059, työ 03-5538441,
Gsm 040 8411739
Email: jukka.kahila@huurre.com

Sihteeri Matti Äärilä

Maunulantie 53, 20900 TURKU
Puh: 02-2580283, Gsm 040 747 0026
Email: matti.aarila@pp.inet.fi

Varapuheenjohtaja Kyllikki Raatikainen

Pakaistentie 37, 21290 RUSKO
Puh: 02-4322465, Gsm 050 375 9732

Rahastonhoitaja Antti Pakula

Pahkalaukkaantie 731, 21360 LIETO AS.
Gsm 040 7578665
Email: antti.pakula@kolumbus.fi

Sirkka Vainio

Paavaistentie 7, 21290 RUSKO
Puh: 02-4322130, Gsm 0400 798 677

Ulla Vesander

Kumpulanportti 3 C 11, 00520 HELSINKI
Puh: 09-799915, Gsm 050 323 5433
Email: uvesander@netti.fi

Sini Fabre

Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Gsm 041 5480373
Email: sini.fabre@turku.fi

Webmaster Matti Saarinen

Pokkolantie 21, 21420 LIETO
Puh. 0400829417
Email: matti.saarinen@elisanet.fi

Syyrin Sanomien toimittaja

Sini Fabre
Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Puh: 041-5480373
Email: sini.fabre@turku.fi

MATILDA IHAMUOTILAN SÄÄTIÖN MYÖNTÄMÄT APURAHAT

Matilda Ihamuotilan jälkeläiset (16 hakijaa)

Nimi	Oppilaitos ja opinnot	Myönnetty summa
Heidi Kuivajärvi	Jönköping University, kauppatieteiden maisteri 1. vuosi	2 000 ,-
Eveliina Kuivajärvi	Tampereen ammattikorkeakoulu, matkailuala, 3.vuosi	1 500 ,-
Ilkka Lindstedt	Hgin yliopisto, arabian kielen ja Islamin tutkimus Filosofian tohtori, 1.vuosi	1 200,-
Salli Lindstedt	Helsingin yliopisto, oikeustiede/humanistinen 6. vuosi / 1. vuosi	1 500,-
Heikki Kahila	Aalto-yliopiston teknillinen korkeakoulu, teknillisen fysiikan ja matematiikan tutkinto-ohjelma, 3. vuosi	1 700 ,-
Fanny Syrjänen	Aalto-yliopiston teknillinen korkeakoulu, biotuotetekniikka, 3. vuosi	1 500 ,-
Anna Syrjänen	Åbo Akademi, kemian tekniikka, 2. vuosi	1 500 ,-
Sanni Ihamuotila	Jyväskylän amk, vestonomi, 3. vuosi	1 500 ,-
Liisa Syrjänen	Tampereen aikuislukio, Tampereen amk, paperitekniikka, 2. vuosi/3. vuosi	1500 ,-
Eeva Mäkelä	Tampereen ammattiopisto, vaatetusompelija, 2. vuosi	1 000,-
Emma Syrjänen	Houston County, High School	500,-
Asta Koskinen	Tampereen lyseon lukio, 2. vuosi	200,-
Tuukka Poikonen	Haaga-Helia ammattikorkeakoulu Degree Programme of Sports and Leisure, 1. vuosi	1 000,-
Timo Kahila	Kannaksen lukio, 2. vuosi	200,-
	Yhteensä	14 600 ,-

Matilda Ihamuotilan sisarusten jälkeläiset (8 hakijaa)

Nimi	Oppilaitos ja opinnot	Myönnetty summa
Hertta Rostén	Jyväskylän yliopisto, kirjallisuus 7.vuosi	1 000 ,-
Sanni Rostén	Tampereen yliopisto, puheoppi, 4. vuosi	1 000 ,-
Pauliina Järvinen	University of Queensland/Helsingin yliopisto Zoologia 4. vuosi	1 700 ,-
Kamomilla Ilmonen	Hgin yliopisto, yhteiskuntapolitiikka, 5.vuosi	1 500,-
Ville Ilmonen	Aalto-yliopiston teknillinen korkeakoulu Informaatioverkostojen tutkinto-ohjelma, 7. vuosi	1 000,-
Vilma Muurinen	Turun yliopisto, historia, 2. vuosi	1 000,-
	Yhteensä	7 200,-

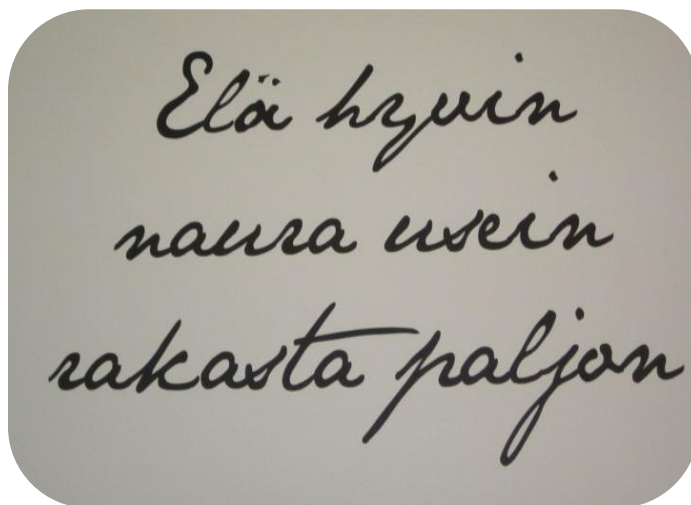
RAHASTO I, sairaus- ja vanhuusavustukset**Ei hakijoita**

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura

Aaunulantie 53, 20900 Turku

<http://www.syyrinsukuseura.com>

Perustettu 16.9.1984

Timon ja Sadun huvilan seinäkirjoitus (Kuva: Kirsti Kuivajärvi)